

De heer M. Dijkstra
Tamarixplantsoen 19
1702 AJ Heerhugowaard

Contactpersoon: mw. Mr. A.T. Ter Horst Ons kenmerk: E201825026
Telefoon: 14 072 Relatiekenmerk:
E-mail: post@heerhugowaard.nl
Onderwerp: reactie op uw brief van 20 maart aan de voorzitter van de gemeenteraad
inzake de regiotaxipas

Heerhugowaard, 12 juli 2018

Geachte heer Dijkstra,

De gemeenteraad heeft besloten uw brief van 20 maart gericht aan de voorzitter van de raad ter afhandeling aan het college voor te leggen. Met deze brief informeren wij u over de reactie van het college. De gemeenteraad ontvangt ter kennisgeving een afschrift van deze brief.

In uw brief geeft u, kort samengevat aan dat het college bij het beoordelen van de aanvraag om een regiotaxipas, in de vorm van een onderzoek naar de vervoersbehoefte ten onrechte een drempel opwerpt die niet kan worden gerelateerd aan de Wmo 2015 en de verordening Wmo. Hiermee treedt het college buiten de hem door de wetgever toegekende bevoegdheid.

1. Achtergrond

Naar aanleiding van de aanvraag voor een regiotaxipas heeft in 2016 een bezwaarprocedure plaatsgevonden. De commissie van bezwaarschriften heeft in dat kader twee adviezen uitgebracht waarin uitvoerig is ingegaan op het criterium vervoersbehoefte. De commissie was van mening dat het college niet buiten de wettelijke kaders is getreden door de vervoersbehoefte van de aanvrager te onderzoeken. Op basis van die adviezen heeft het college op 24 oktober 2016 besloten het afwijzend besluit te handhaven. Hoewel u het kennelijk met deze beslissing niet eens was, heeft u hiertegen geen beroep ingesteld. U diende op 5 februari 2018 een wob-verzoek in.

Mede met het oog op de door u verlangde duidelijkheid hebben wij het procesdossier (opnieuw) bestudeerd. Het college concludeert evenwel dat in het dossier geen concrete feiten of omstandigheden zijn aangetroffen welke leiden tot het oordeel dat het college onbevoegd zou zijn (geweest) dan wel op onjuiste gronden het besluit heeft genomen. Wij lichten dit als volgt toe.

2. Wmo 2015: zorg en ondersteuning op maat

Het is de bedoeling van de Wmo 2015 dat mensen ondersteuning en zorg aangeboden krijgen die aansluit op hun persoonlijke omstandigheden én levensfase. De Wmo 2015 voorziet in belangrijke waarborgen voor het uitvoeren van een goed onderzoek naar de concrete ondersteuningsbehoeften van mensen. Het onderzoek is vanuit de kantelingsgedachte erop gericht of en in hoeverre de eigen mogelijkheden, gebruikelijke hulp, mantelzorg, ondersteuning

door andere personen uit het sociale netwerk en voorliggende (algemene) voorzieningen de nodige hulp en ondersteuning kunnen bieden. Voor mensen die op maatschappelijke ondersteuning zijn aangewezen en hierin zelf niet kunnen voorzien, ook niet met behulp van gebruikelijke hulp, mantelzorg of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen, dient het college te voorzien in een maatwerkvoorziening.

Eigen verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid

In de (oude) Wmo, was beschreven op welke terreinen van het maatschappelijk leven de gemeente een compensatieplicht had. In artikel 4 van deze wet was o.a. neergelegd dat de gemeente de plicht had om Wmo-gerechtigden te compenseren voor de beperkingen die zij ondervinden in het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel. Dat is onder de Wmo 2015 niet meer het geval.

De verplichting om maatwerk te leveren, is in de Wmo 2015 ruimer geformuleerd dan de compensatieplicht in de (oude) Wmo en ziet op alle gevallen waarin iemand problemen heeft met zijn zelfredzaamheid en participatie. De maatwerkvoorziening is aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen en vormt samen met de inzet van eigen kracht of, indien van toepassing, gebruikelijke hulp of mantelzorg een samenhangend ondersteuningsaanbod. Dat maatwerk kan dus concreet inhouden dat iemand een voorziening niet krijgt, waar een ander die bij oppervlakkige beschouwing in dezelfde situatie verkeert, die wel krijgt.

3. Toetsingskader Wmo 2015

Het toetsingskader dat het college bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening moet hanteren wordt gevormd door artikel 2.1.3. en artikel 2.3.2 van de Wmo 2015. Uit het laatstgenoemde artikel volgt dat het college zorgvuldig onderzoek moet doen om de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning in relatie met de individuele omstandigheden (persoonskenmerken en de voorkeuren van de aanvrager) in kaart te brengen. Een zorgvuldig onderzoek is te meer van belang nu de Wmo 2015 niet voorziet in een catalogus van welomschreven voorzieningen waarop aanspraak kan worden gemaakt en het college daarmee een grote beoordelingsruimte en een grote verantwoordelijkheid heeft gekregen voor het vaststellen van de ondersteuning die aan iemand zal worden verstrekt.

Het is aan de gemeenteraad om in het beleidsplan de kaders hiervoor op te nemen en in de gemeentelijke verordening nader te regelen op welke wijze en op basis van welke criteria wordt vastgesteld of iemand voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid of participatie in aanmerking komt. Als hierboven vermeld is het van belang dat de verordening voldoende ruimte laat voor individuele afwegingen als voorwaarde voor *maatwerk* in ondersteuning (artikel 2.1.3 Wmo 2015 en de toelichting daarop).

De gemeenteraad heeft op 24 oktober 2014 de verordening voor de nieuwe Wmo zoals die nu voorligt vastgesteld; de Verordening maatschappelijke ondersteuning Heerhugowaard 2015. In artikel 2 t/m 8 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Heerhugowaard 2015 is uitgewerkt op welke wijze wordt vastgesteld of een iemand voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt, artikel 9 bevat de criteria.

4. Het onderzoek

Ingevolge de criteria vastgelegd in artikel 9 van de verordening wmo komt de aanvrager in aanmerking voor een maatwerkvoorziening wanneer hij naar het oordeel van het college niet in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en onvoldoende is geholpen met de inzet van eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen. Deze criteria vragen van het college onderzoek. Het onderzoek is bedoeld om de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning in relatie met de individuele omstandigheden van de aanvrager zorgvuldig in kaart te brengen opdat

het college een goede afweging kan maken of iemand voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt.

Procedurele randvoorwaarden

In artikel 2.3.2. vierde lid Wmo 2015 is als waarborg voor een zorgvuldig onderzoek bepaald welke onderwerpen in ieder geval in het onderzoek moeten worden meegenomen. Door dit expliciet in de Wmo 2015 op te nemen, worden aan het college handvatten geboden om een zorgvuldige beoordeling en afweging tot stand te brengen. Gegeven de discrétionaire bevoegdheid van het college, wordt aldus bevorderd dat de uiteindelijk te nemen beslissing ook kan worden onderbouwd met een goede motivering, wat uiteraard van belang is in geval over die beslissing, al dan niet in rechte, discussie ontstaat.

De onderdelen a tot en met e van het vierde lid van artikel 2.3.2. Wmo dragen bij aan een zorgvuldig onderzoek. De onderdelen staan voor de verschillende aspecten die in het onderzoek aan de orde moeten komen. De volgorde van de onderdelen geeft aan dat het bijvoorbeeld voor de hand ligt dat eerst gekeken wordt naar wat het sociale netwerk als gebruikelijke hulp kan leveren, alvorens het college de betrokkene een algemene voorziening aanbeveelt of een maatwerkvoorziening vaststelt. Artikel 5 van de verordening wmo is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en kan worden gezien als een uitwerking van artikel 2.3.2. Wmo.

Behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren

In zijn uitspraak van 21 maart 2018 geeft de CRvB een leidraad over de manier waarop het college moet handelen naar aanleiding van een melding voor maatschappelijke ondersteuning. Bij het onderzoek zal het college in de eerste plaats nagaan wie de betrokkene precies is, waarbij zijn behoefte, persoonskenmerken en voorkeuren in kaart worden gebracht. Bij het vaststellen van de behoefte van de betrokkene gaat het college na wat diens beperkingen en problemen zijn en de hulpvraag precies is. Daarbij wordt ook naar de wensen van de betrokkene gekeken en in hoeverre daaraan binnen de grenzen van de Wmo 2015 en de verordening tegemoet gekomen kan worden. Om de persoonskenmerken van de betrokkene in het onderzoek te betrekken, kijkt het college naar het totaalbeeld van de persoon.

Hieruit volgt dat het afhankelijk is van de melding, op welk(e) aspect(en) van het maatschappelijk leven het onderzoek zich richt. Indien een aanvraag is gericht op ondersteuning bij het vervoer, spreekt het dan ook voor zich dat het onderzoek van de gemeente gericht zal zijn op de vervoersbehoefte van betrokkene.

Het begrip 'vervoersbehoefte' is naar ons oordeel geen criterium als bedoeld in artikel 2.3.2 Wmo 2015 en artikel 9 verordening wmo, maar het mogelijke gevolg van een beperking op maatschappelijk gebied, waarvoor de aanvrager al dan niet met hulp van de gemeente een oplossing dient te zoeken.

Bijlagen bij het besluit op het Wob verzoek

In de reactie op het Wob verzoek wordt per abuis verwezen naar 2 bijlagen (beide beslissingen op bezwaar en het advies naar de bezwaarschriftencommissie). De bijlagen zijn uiteindelijk niet meegestuurd om reden dat u deze documenten al in bezit heeft. Er is abusievelijk verzuimd in de brief de verwijzing naar de bijlagen te verwijderen. Te uwer informatie voegen we de documenten alsnog bij deze brief. Vanwege de daarin opgenomen persoonlijke informatie, sturen wij deze vanzelfsprekend niet ter kennisgeving aan de raad.

Integriteit

Gelet op het feit dat het college t.a.v. de aanvraag voor een Wmo maatwerkvoorziening correct en zorgvuldig heeft gehandeld en niet buiten zijn bevoegdheid is getreden, is ons inziens geen sprake van een vermeende integriteitsschending. De burgemeester komt op basis van deze informatie eveneens tot de conclusie dat er geen interventie van zijn kant nodig is.

Hoogachtend,
Burgemeester en wethouders van Heerhugowaard,
de secretaris, de burgemeester,

A.S. Meijer

A.B. Blase